

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja

Druk nr 2369

S P R A W O Z D A N I E
KOMISJI GOSPODARKI I ROZWOJU
ORAZ KOMISJI SPRAWIEDLIWOŚCI I PRAW CZŁOWIEKA

o rządowym projekcie ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie rozpoznawania spraw dotyczących zawartych z konsumentami umów kredytu denominowanego lub indeksowanego do franka szwajcarskiego (druk nr 1758)

Sejm, zgodnie z art. 39 ust. 2 regulaminu Sejmu skierował w dniu 16 października 2025 r. powyższy projekt ustawy do Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka oraz w dniu 5 listopada 2025 r. dodatkowo do Komisji Gospodarki i Rozwoju – w celu rozpatrzenia.

Komisje: Gospodarki i Rozwoju oraz Sprawiedliwości i Praw Człowieka po rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniach w dniach: 17 grudnia 2025 r. oraz 26 marca i 13 maja 2026 r.

wnoszą:

W y s o k i S e j m uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Warszawa, dnia 13 maja 2026 r.

Zastępca Przewodniczącego Komisji
Sprawiedliwości i Praw Człowieka
i Sprawozdawca

(-) Maciej Tomczykiewicz

Przewodniczący Komisji
Gospodarki i Rozwoju

(-) Rafał Komarewicz

U S T A W A

z dnia

o szczególnych rozwiązaniach w zakresie rozpoznawania spraw dotyczących zawartych z konsumentami umów kredytu denominowanego lub indeksowanego do franka szwajcarskiego¹⁾

Art. 1. 1. Przepisy niniejszej ustawy stosuje się do rozpoznawanych w sądowym postępowaniu cywilnym w trybie procesowym spraw o roszczenia związane z zawartą z konsumentem:

- 1) umową kredytu denominowanego lub indeksowanego do franka szwajcarskiego lub
- 2) umową pożyczki hipotecznej denominowanej lub indeksowanej do franka szwajcarskiego

– o ile konsument ten jest stroną tego postępowania.

2. Przepisy niniejszej ustawy stosuje się również do spraw z udziałem:

- 1) spadkobiercy konsumenta, z którym została zawarta umowa, o której mowa w ust. 1, lub
- 2) konsumenta, który przystąpił do długu wynikającego z umowy, o której mowa w ust. 1, lub poręczył za ten dług, lub
- 3) osoby, która ponosi odpowiedzialność rzeczową za jego spłatę.

3. Ilekroć w niniejszej ustawie jest mowa o umowie kredytu należy przez to rozumieć zawartą przez konsumenta umowę kredytu denominowanego lub indeksowanego do franka szwajcarskiego lub umowę pożyczki hipotecznej denominowanej lub indeksowanej do franka szwajcarskiego.

4. Ilekroć w niniejszej ustawie jest mowa o konsumencie należy przez to rozumieć także osoby wymienione w ust. 2.

Art. 2. 1. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz.

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw.

U. z 2024 r. poz. 1568 i 1841 oraz z 2025 r. poz. 620, 1172 i 1302), zwanej dalej „Kodeksem postępowania cywilnego”.

2. Przepisów niniejszej ustawy nie stosuje się do spraw o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego stwierdzającego obowiązek spełnienia świadczeń z umowy kredytu oraz o uzgodnienie z rzeczywistym stanem prawnym treści księgi wieczystej prowadzonej dla nieruchomości, na której zostały zabezpieczone wierzytelności o spełnienie świadczeń z takiej umowy.

3. Przepisów niniejszej ustawy nie stosuje się do roszczeń dochodzonych w postępowaniu grupowym, upadłościowym oraz restrukturyzacyjnym.

Art. 3. 1. Z chwilą doręczenia pozwanemu pozwu wniesionego przez konsumenta albo z chwilą doręczenia powodowi pozwu wzajemnego wniesionego przez konsumenta obowiązek spełniania przez konsumenta świadczeń wynikających z umowy kredytu ulega wstrzymaniu z mocy prawa do czasu prawomocnego zakończenia postępowania.

2. Wstrzymanie się przez konsumenta ze spełnianiem świadczeń, o których mowa w ust. 1, nie może być uznane za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy kredytu.

3. Z powodu niespełnienia przez konsumenta świadczeń, o których mowa w ust. 1, pozwany nie może podejmować czynności związanych z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem umowy kredytu, w szczególności rozwiązać umowy kredytu ani zgłosić lub udostępnić informacji o niespełnieniu tych świadczeń:

- 1) instytucjom utworzonym na podstawie art. 105 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1646, z późn. zm.²⁾);
- 2) instytucjom finansowym będącym podmiotami zależnymi od banków;
- 3) biurom informacji gospodarczej;
- 4) instytucjom pożyczkowym w rozumieniu art. 5 pkt 2a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2024 r. poz. 1497 oraz z 2025 r. poz. 146) oraz podmiotom, o których mowa w art. 59d tej ustawy.

4. W przypadku zgłoszenia lub udostępnienia informacji o niespełnieniu świadczeń, o których mowa w ust. 1, przed doręczeniem pozwu albo pozwu

---

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1685 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146, 222, 525, 769, 820, 1069, 1170, 1191 i 1216.

wzajemnego, kredytodawca ma obowiązek powiadomić instytucje, podmioty lub biura, o których mowa w ust. 3, że nastąpił skutek przewidziany w ust. 1, w terminie miesiąca od dnia doręczenia pozwu albo pozwu wzajemnego. Instytucje, podmioty lub biura są obowiązane wykreślić dane ze zbioru, w którym są one przetwarzane, w terminie nie dłuższym niż miesiąc od dnia otrzymania powiadomienia. Powiadomienie może zostać przekazane w drodze teletransmisji.

5. Wniosek o udzielenie zabezpieczenia roszczenia przez wstrzymanie obowiązku spełniania przez konsumenta świadczeń, o których mowa w ust. 1, lub zakazanie pozwanemu dokonywania czynności, o których mowa w ust. 3, a także w inny sposób prowadzący do osiągnięcia skutków przewidzianych w ust. 1, 3 i 4 przewodniczący pozostawia w aktach sprawy bez żadnych dalszych czynności.

6. Mimo zajścia skutku przewidzianego w ust. 1 kredytodawca nie może odmówić przyjęcia świadczenia, jeżeli łączna wysokość świadczeń spełnionych już w wykonaniu umowy kredytu jest niższa od kwoty kredytu udostępnionej kredytobiorcy.

Art. 4. 1. Sąd pierwszej instancji może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym również w przypadku, gdy strona złożyła wniosek o wysłuchanie jej na rozprawie.

2. Jeżeli strona złożyła wniosek o wysłuchanie jej na rozprawie, przewodniczący, kierując sprawę do rozpoznania na posiedzeniu niejawnym, informuje o tym strony, wskazując zasadnicze powody uzasadniające rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym, i wyznacza co najmniej dwutygodniowy termin do złożenia pism procesowych.

Art. 5. 1. Pozwany może podnieść zarzut potrącenia nie później niż przy wdaniu się w spór co do istoty sprawy albo w terminie dwóch miesięcy od dnia, gdy jego wiarygodność stała się wymagalna. Zarzut potrącenia nie może zostać podniesiony po zamknięciu rozprawy przed sądem pierwszej instancji albo wydaniu wyroku przez sąd pierwszej instancji na posiedzeniu niejawnym.

2. Przepisów art. 203^[1] § 1 i 2 Kodeksu postępowania cywilnego nie stosuje się.

3. Do pisma obejmującego zarzut potrącenia stosuje się przepisy art. 132 Kodeksu postępowania cywilnego.

4. Jeżeli kredytodawca złożył oświadczenie o potrąceniu po wytoczeniu powództwa, a konsument nie zakwestionował zasadności potrącenia, kredytodawca

ponosi koszty procesu w części, w jakiej powództwo zostało oddalone wskutek uwzględnienia potrącenia, niezależnie od wyniku sprawy.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do rozstrzygnięcia o kosztach procesu w przypadku umorzenia postępowania na skutek cofnięcia pozwu przez konsumenta wynikającego ze złożonego przez kredytodawcę oświadczenia o potrąceniu.

Art. 6. Sąd może przesłuchać świadka poza salą sądową w ramach posiedzenia zdalnego mimo złożenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 263^[1] Kodeksu postępowania cywilnego.

Art. 7. Strona może być przesłuchana przez złożenie zeznań na piśmie, jeżeli nie zachodzi potrzeba odebrania przyrzeczenia i sąd tak postanowi. W takim przypadku sąd doręcza stronie listę pytań wraz z pouczeniem, że może zostać wezwana na rozprawę. Przepis art. 165 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego stosuje się odpowiednio.

Art. 8. 1. Powództwo wzajemne można wytoczyć aż do zamknięcia rozprawy przed sądem pierwszej instancji, a jeżeli sprawa podlega rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym, aż do wydania wyroku przez sąd pierwszej instancji.

2. Sąd może wyłączyć powództwo wzajemne do oddzielnego rozpoznania oraz rozstrzygnięcia, jeżeli jego rozpoznanie łącznie z powództwem głównym mogłoby doprowadzić do nadmiernej zwłoki w postępowaniu.

3. Sąd właściwy do rozpoznania powództwa głównego jest również właściwy do rozpoznania powództwa wzajemnego bez względu na wartość przedmiotu sporu.

Art. 9. W razie cofnięcia pozwu ze skutkiem prawnym przed wydaniem wyroku postanowienie o umorzeniu postępowania oraz kosztach procesu może wydać referendarz sądowy.

Art. 10. 1. Jeżeli okoliczności sprawy nie stoją temu na przeszkodzie, uzasadnienie wyroku sądu pierwszej instancji może ograniczać się do:

- 1) powołania się na pozew, odpowiedź na pozew lub dalsze pisma przygotowawcze, doręczone stronie przeciwnej przed zamknięciem rozprawy oraz
- 2) powołania przepisów prawa, na których sąd się oparł.

2. W przypadku określonym w ust. 1 pkt 1 sąd oznacza w uzasadnieniu pisma i twierdzenia, na które się powołuje.

Art. 11. 1. Sąd drugiej instancji rozpoznaje sprawę w składzie jednego sędziego, z uwzględnieniem art. 367^[1] § 3 Kodeksu postępowania cywilnego.

2. Sąd pierwszej oraz drugiej instancji rozpoznaje zażalenie w składzie jednego sędziego.

Art. 12. Sąd drugiej instancji może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, mimo złożenia przez stronę wniosku o przeprowadzenie rozprawy.

Art. 13. Do postępowania przed sądem drugiej instancji stosuje się odpowiednio przepisy art. 6 i art. 7.

Art. 14. W razie cofnięcia apelacji postanowienie o umorzeniu postępowania apelacyjnego oraz jego kosztach może wydać referendarz sądowy.

Art. 15. W ustawie z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 614) w art. 18 w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Jeżeli powód nie ma miejsca zamieszkania w Polsce, powództwo wytacza się według ostatniego miejsca zamieszkania powoda w Polsce.”.

Art. 16. Sąd z urzędu zwraca połowę uiszczonej opłaty:

- 1) powodowi od pozwu cofniętego także po rozpoczęciu posiedzenia, na które sprawa została skierowana,
- 2) stronie od apelacji cofniętej także po rozpoczęciu posiedzenia, na które sprawa została skierowana,
- 3) stronie od skargi kasacyjnej cofniętej także po jej przyjęciu do rozpoznania – jeżeli cofnięcie to nastąpiło nie później niż 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 17. 1. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy tej ustawy, z wyjątkiem art. 5 ust. 1. Jeżeli jednak na podstawie przepisów dotychczasowych wyznaczono do rozpoznania sprawy skład trzech sędziów, sąd rozpoznaje ją w takim składzie.

2. Jeżeli w sprawie, o której mowa w art. 1 ust. 1 lub 2, doręczenie pozwu konsumenta albo pozwu wzajemnego konsumenta nastąpiło przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, skutki przewidziane w art. 3 ust. 1 i 3 następują z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Przepis art. 3 ust. 6 stosuje się odpowiednio.

3. Postępowania w przedmiocie:

- 1) wniosku o udzielenie zabezpieczenia roszczenia przez wstrzymanie obowiązku spełniania przez konsumenta świadczeń, o których mowa w art. 3 ust. 1, lub zakazanie pozwanemu dokonywania czynności, o których mowa w art. 3 ust. 3, a także w inny sposób prowadzącego do osiągnięcia skutków przewidzianych w art. 3 ust. 1, 3 i 4,
- 2) zażalenia na postanowienie o udzieleniu lub odmowie udzielenia zabezpieczenia w sposób, o którym mowa w pkt 1

– wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlegają umorzeniu z mocy prawa bez konieczności wydawania postanowienia w tym przedmiocie.

4. Zażalenie na postanowienie o udzieleniu lub odmowie udzielenia zabezpieczenia w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, wniesione po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, pozostawia się w aktach sprawy bez rozpoznania.

Art. 18. 1. W terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy kredytodawca jest obowiązany powiadomić o wstrzymaniu obowiązku spełniania świadczeń, o których mowa w art. 3 ust. 1:

- 1) instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe,
- 2) instytucje finansowe będące podmiotami zależnymi od banków,
- 3) biura informacji gospodarczej,
- 4) instytucje pożyczkowe w rozumieniu art. 5 pkt 2a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim oraz podmioty, o których mowa w art. 59d tej ustawy

– które otrzymały informacje o niespełnianiu świadczeń z umowy kredytu, z której roszczenia są dochodzone przez konsumenta, w sprawach, o których mowa w art. 1 ust. 1 lub 2, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Jeżeli pozew nie został doręczony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, termin, o którym mowa w ust. 1, biegnie od dnia doręczenia pozwu.

3. Instytucje, podmioty lub biura, o których mowa w ust. 1, są obowiązane wykreślić informacje określone w ust. 1 ze zbioru, w którym są one przetwarzane, w terminie nie dłuższym niż miesiąc od dnia otrzymania powiadomienia. Powiadomienie może zostać przekazane w drodze teletransmisji.

Art. 19. 1. W sprawach, o których mowa w art. 1 ust. 1 lub 2, wszczętych i niezakończonych w pierwszej instancji przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podniesienie zarzutu potrącenia jest dopuszczalne w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Zarzut potrącenia nie może zostać podniesiony po zamknięciu rozprawy przed sądem pierwszej instancji albo wydaniu wyroku przez sąd pierwszej instancji na posiedzeniu niejawnym. Czynności dokonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zgodnie z przepisami dotychczasowymi pozostają w mocy.

2. Jeżeli w sprawach, o których mowa w art. 1 ust. 1 lub 2, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy kredytodawca złożył oświadczenie o potrąceniu po wytoczeniu powództwa, a konsument nie zakwestionował zasadności potrącenia albo odstąpił od jego kwestionowania, kredytodawca ponosi koszty procesu w części, w jakiej powództwo zostało oddalone wskutek uwzględnienia potrącenia, niezależnie od wyniku sprawy.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do rozstrzygnięcia o kosztach procesu w przypadku umorzenia postępowania na skutek cofnięcia pozwu przez konsumenta wynikającego ze złożonego przez kredytodawcę oświadczenia o potrąceniu.

Art. 20. 1. W sprawach, o których mowa w art. 1 ust. 1 lub 2, w których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przyjęto do rozpoznania skargę kasacyjną kredytodawcy, Sąd Najwyższy może zmienić postanowienie o przyjęciu do rozpoznania skargi kasacyjnej i odmówić przyjęcia jej do rozpoznania, jeżeli w sprawie nie występuje już istotne zagadnienie prawne lub nie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, a zarazem nie zachodzą okoliczności określone w art. 398^[9] § 1 pkt 3 lub 4 Kodeksu postępowania cywilnego.

2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, Sąd Najwyższy wydaje na posiedzeniu niejawnym w składzie jednego sędziego.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, przepisu art. 79 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1228) nie stosuje się.

Art. 21. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.